

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

Fitxer 1

El president

Per tant, si no hi ha res més, continuem amb aquest únic punt de l'ordre del dia.

Debat del programa i votació d'investidura del diputat Jordi Turull i Negre, candidat proposat a la presidència de la Generalitat

201-00003/12

D'acord amb l'article 149.1, del Reglament del Parlament de Catalunya, el debat d'investidura comença amb la lectura de la Resolució del President del Parlament, en què es proposa el candidat a la Presidència de la Generalitat.

Prego al secretari primer, en aquest cas, que doni lectura a aquesta resolució, secretari...

El secretari primer

Senyor president...

«Proposta de candidat a la Presidència de la Generalitat, d'acord amb l'article 4 de la Llei 13/2008, de 5 de novembre, de la Presidència de la Generalitat i del Govern, i atès que el diputat que vaig proposar el 5 de març com a candidat a la Presidència de la Generalitat hi ha renunciat, aquella proposta queda sense efecte. I havent consultat novament els representants dels grups i subgrups parlamentaris, proposo com a nou candidat el diputat Jordi Turull i Negre. Signat: el president del Parlament de Catalunya, Roger Torrent i Ramió. Palau del Parlament, a 21 de març de 2018.»

El president

Gràcies, secretari primer. En tot cas ara, doncs, és el torn pel candidat proposat, el senyor Jordi Turull i Negre. Recordo, en tot cas, candidat, que no té límit de temps.

Jordi Turull i Negre

Moltes gràcies, president, senyores i senyors diputats, president Mas, president Rigol, president Benach, senyores i senyors.

En aquesta hora greu, solemne però també esperançadora de la història de Catalunya, m'adreço a tots vostès, representants electes i legítims del poble de Catalunya. I també m'adreço a tots aquells que avui no poden estar amb nosaltres, privats de llibertat o fora del país. A ells, president Puigdemont, Oriol Junqueras, Quim Forn, Jordi Sànchez, Jordi

Cuixart, Lluís Puig, Meritxell Serret, Toni Comín, Clara Ponsatí i Anna Gabriel, l'abraçada més sentida des d'aquest Parlament, que expressa la voluntat dels catalans.

No sóc jo qui avui hauria de ser aquí, ho sé i ho saben vostès perfectament. A dos diputats d'aquesta cambra, al molt honorable president Carles Puigdemont i a l'il·lustríssim, amic i company, Jordi Sànchez, se'ls ha privat del dret que tenien a ser escollits quan, per voluntat d'aquesta cambra, podien haver estat escollits com a president de la Generalitat de Catalunya, votat pels representants que varen sortir de les urnes de les eleccions del 21 de desembre.

El president Puigdemont, enmig del bloqueig d'aquesta cambra i per factors externs, o sobretot pels factors externs, va renunciar provisionalment a la investidura, igual que Jordi Sànchez. Van avantposar el país a tot, per donar pas a la recerca de solucions que permetin desbloquejar aquesta greu anomalia i situació per poder efectiu el resultat electoral del 21 de desembre. Permetin-me que els digui que em sento part d'aquesta baula de la cadena que relliga els dies passats amb els dies que vindran i que aspiro a poder ser-ne digne. Podria no haver acceptat aquesta responsabilitat, de fet, han estat moltes les veus que, vist com estan les coses, vist com les gasten, em deien que pensés només en mi i en la meva família i que mirés d'assumir un suposat risc zero.

I m'ho ha dit molta gent que em coneix i que m'estima, que sap que sempre m'ha mogut més el fer que no pas el ser. Però els que em coneixen bé també saben que sóc dels que, als llocs i a les responsabilitats, penso que s'hi ha de ser a les verdes i a les madures, saben que la única cosa que per mi és irrenunciable són les meves conviccions i la meva escala de valors.

Fa molts anys que estic compromès políticament, en la política, com en tants d'altres àmbits, hi sóc per vocació, per vocació de servei, per ajudar, per fer, per reivindicar. És cert que hi ha una dèria, en el meu compromís polític, que és el servei a Catalunya. M'estimo molt – alguns diuen que potser massa – aquest país que m'emociona, la seva gent, tota la seva gent, la seva empenta, la seva solidaritat, el seu tarannà, la seva diversitat, sóc un enamorat d'aquesta terra. I és que, la seva gent, els seus paisatges, són per enamorar-se'n. I en el meu cas, com suposo que en el cas de tots vostès, per enamorar-se'n i comprometre-s'hi. Comprometre-s'hi en el seu present, en el seu futur, en les seves ambicions, en les seves il·lusions, en els seus reptes. Segur que també, com tots vostès.

A la vida, l'únic patrimoni que m'he proposat tenir i # preservar és aquell que m'han deixat els meus avis i els meus pares, l'honestedat amb un mateix, anar a dormir cada dia amb la consciència tranquil·la, esforçar-me des que surt el sol fins que se'n va i que tot allò que faci, sempre, sempre, pugui mirar als ulls de les meves filles i a la meva dona i a tota aquella

gent que ha # disposat la confiança en mi. Per què dic això? no pas per parlar-los de mi, sinó en el sentit que, si davant la cruïlla en què ens trobem, si davant aquesta hora greu, jo hagués buscat aquests dies, la confortabilitat i un suposat risc zero, potser tindria menys maldecaps. Però em conec, i seria una ànima en pena i em costaria mirar als ulls de les meves filles.

I per tant, prefereixo assumir el risc de ser víctima d'injustícies, que d'ajupir el cap i no fer cap pas quan te'l proposen, per poder posar el teu gra de sorra en una situació com l'actual. Repeteixo, prefereixo el risc de ser víctima d'injustícies que de desentendre'm d'un moment com l'actual. I per això sóc aquí. Molt serè, convençut i alhora emocionat i il·lusionat. Molt convençut perquè, vagi com vagi, amb el temps i a la pregunta: «I quan passava això, a Catalunya, tu què vas fer?» pugui dir: hi vaig ser, hi vaig posar el bo i millor del que estava a les meves mans i per això també vull fer un agraïment infinit al grup parlamentari que m'ha proposat.

La política la fem les persones i com els he dit, les persones vol dir sentiments, vol dir conviccions, vol dir valors. Però parlar de persones també vol dir d'assumir encerts, errors, sorpreses i decepcions. I també els dic que em presento davant de vostès, segurament, amb la meua llarga trajectòria política, amb alguns encerts i segurament amb errors o amb molts errors, no els ho negaré, l'important és aprendre'n, dels errors, acceptar-los i corregir-los, qui no renta plats no en trenca mai cap. N'he trencat molts durant molt de temps i segurament n'he trencat uns quants.

Dic això perquè també sóc conscient del que puc fer i del que no puc fer, m'agrada treballar en equip, donar protagonisme a l'equip, treballar amb confiança i treballar des de la confiança. Hi ha gent que prefereix ser una flor en un femer per destacar i n'hi ha d'altres que ens agrada més ser una flor en un camp de roselles perquè el pugui disfrutar tothom. Per tot això sóc aquí, no per cap provocació de res ni a ningú, no per una ambició de ser, sinó pel meu compromís de poder fer. I assumeixo l'encàrrec amb totes les conseqüències. I per això, amb tota l'emoció i transcendència del moment, vull enviar-los, en primer lloc, un missatge de pau, de diàleg, de fraternitat i també de confiança, responsabilitat i esperança, perquè els greus esdeveniments viscuts al nostre país aquests darrers mesos no han fet més que refermar allò que ja sabíem del nostre poble, la dignitat d'una ciutadania que ha actuat responsablement i esperançadament en una cruïlla històrica excepcional del nostre país.

No podia ser de cap altra manera, els catalans actuem d'acord amb els valors que ens han configurat com a poble, que ens defineixen com a nació. I avui, el dia en què els demano la confiança per continuar construint un país més just, més solidari, més lliure, avui, vull

començar per demanar-los, per demanar-nos, que preservem el tresor més preuat del nostre poble, els nostres valors, aquells que ens fan ser qui som, visquem on visquem, votem el que votem.

En primer lloc, i el més important de tots, un profund i arrelat esperit pau i treva, que té l'origen ja, al segle X i que ha guiat sempre els nostres passos. Fins a aquests últims dies i viscuts tan intensament als carrers i les places dels nostres pobles i ciutats. Només així es pot entendre, després de la jornada de l'1 d'octubre, aquell clam que se sentia per damunt de qualsevol altre, de resposta a la violència, a la força emprada contra ciutadans indefensos, que tan sols volien votar, un clam que deia: pau, som gent de pau. Sí, els catalans som gent de pau i com a candidat en aquesta investidura, em sento orgullós d'un poble que fa de la pau la seva bandera. Perquè un poble que fa de la pau la seva bandera, és un poble que mai ningú no el podrà vèncer.

Però els catalans no es poden entendre, tampoc, si no es té en compte que per nosaltres la llibertat i la dignitat de l'home són el centre i la mesura del món. Que estimem apassionadament la cultura, les arts i la literatura, que cap lluita que menem no té sentit si no va acompanyada de la lluita pels drets socials més avançats i el treball de les persones per damunt de tot. Que ens inspiren els valors de les declaracions dels Drets dels Homes i dels Pobles de les Nacions Unides i que no ajupirem el cap davant la injustícia, la por, i les amenaces.

Ens uneix un esperit de ciutadania que ve de lluny. Pedagogs i mestres, ja des de començaments del segle XX, han format i ensenyat als joves, des de les diferents generacions d'aquest país, els nostres valors cívics, de pau, de justícia, de democràcia. Han format ciutadans crítics i lliure i per això les escoles catalanes han estat sempre escoles obertes a la innovació i a la modernitat. Aquests som nosaltres, com tants d'altres pobles del món, ni millors ni pitjors que altres, però gelosos de la nostra llibertat i còmplices de la democràcia. I també som el país del seny i de la rauxa i de la feina ben feta. Som originals perquè ens agrada tornar a l'origen. I pugem a les nostres muntanyes per mirar al cel i naveguem pels nostres mars per veure els estels. I aixequem castells, i guanyem estrelles Michelin a la cuina i els nostres millors científics i investigadors treballen per fer avançar la humanitat.

I som una societat que pateix pels que pateixen, pateix i actua. Un país que regalima solidaritat pels quatre costats. Aquests són els nostres principis i els nostres valors, aquesta és la nostra gent, així ens presentem a la comunitat internacional. És per ells que avui som aquí, per aquests valors. Amb la recepta que l'enyorada escriptora i periodista Patrícia

Gabancho ens va llegar perquè tiréssim endavant. I ens va recomanar talent, projecte, lideratge, unitat.

I per acabar, permeteu-me que assenyali un dels darrers valors que ens fan poble, el pacte, el diàleg, l'entesa. Som gent d'entesa i que vol arribar a acords. El pacte i la paraula donada ho són tot, en aquest país, que respecta les veus diverses i el matís, però que sempre busca ansiosament els grans consensos. Ho hem fet sempre i ho volem continuar fent. Perquè, si deixéssim de fer-ho, no seríem nosaltres. Aquests són els valors d'aquest país, són els valors, tots ells, que han d'inspirar el govern d'aquest país i és el que em proposo.

I avui, solemnement, després de la victòria incontestable de les forces independentistes en les passades eleccions, tornem a oferir, a seure per dialogar, al govern espanyol. Algú dirà, i en té tots els motius, que és picar en ferro fred, però que tothom ho vegi, que el món vegi que, per nosaltres, no quedarà. Demanem seure en una mateixa taula per resoldre políticament els problemes polítics que ens tenallen. De govern a govern, escoltar-nos i donar sortida a aquest clam persistent i que el veiem permanent, que es viu a la societat catalana. O no va negociar el president Macià amb el govern de la república espanyola? O no va negociar el president Tarradellas amb el govern del president Adolfo Suárez? Per què ara no es vol parlar? Per què no ha de ser possible el diàleg...

Fitxer 2

I la negociació del president de Catalunya que resulti investit d'aquesta cambra amb el del Govern espanyol, el senyor Mariano Rajoy. La veu i els representants de més de 2 milions de catalans, que votació rere votació han defensat i votat en diverses ocasions a favor d'una Catalunya independent, no mereixen ni ser escoltats? Com més voten –més eleccions, més es reafirma aquest resultat– més han de passar de l'amenaça a la repressió, com està passant? Aquest és el seu sentit democràtic i la seva proposta per a Catalunya?

Per nosaltres, i ho diem i ho repetim: diàleg, diàleg –diàleg. Diàleg a dins i diàleg a fora. «Diàleg» no vol dir feblesa; «diàleg» no vol dir renúncia per part de ningú. Diàleg, negociació i acord són la millor manera per poder avançar. Però per dialogar primer cal escoltar i fins ara no se'ns ha volgut ni escoltar, quan la remor que se sent és cada cop més i més forta.

Oferim solemnement aquesta voluntat de diàleg a l'Estat perquè ha de ser, com ha estat en la majoria de països europeus de democràcies consolidades, com s'han arreglat els problemes i les ambicions de pobles i de nacions.

En aquest context, me voi referir tanben ara Val d'Aran. Coma Catalonha, des de tempsi immemoriaus, Aran lute per suberviuer coma país. Es aranesi survehen cada dia era

defensa dera sua lengua, dera sua cultura e es sues institucions. Eth compromís deth Govern de Catalonha serà tanben compromís tamb era Val d'Aran, tamb era preservacion dera sua identitat coma pòble, tamb er pregoniment deth son autogovern e tamb era defensa, ena escola e en carrèr, dera sua lengua, qu'ei lengua oficiau en Catalonha. «Qui ten era lengua, ten era clau.» Ac didie eth Nobel occitan, Frederic Mistral. Ac defenerè tamb conviccion e trabalharè tostemps des deth respècte fraternau ath cant deth Conselh Generau d'Aran.

Senyores i senyors diputats, no en tingueu cap dubte, el nostre país serà el país dels ciutadans lliures, confiats, sincers, responsables, solidaris, on llueix la llum de la cultura i la llibertat. Això és un poble conscient del seus drets i dels seus deures i capaç de defensar-los. Sabem molt bé que només s'avança mirant endavant i ens hem preparat amb tot el rigor, prudència i serenitat necessàries. Estem a punt per al diàleg i des de l'acceptació del mandat democràtic sorgit de les eleccions del 21 de desembre.

Com no ha de vincular-nos la veu del poble i la democràcia? Què hauria de vincular un parlament, sinó això? No hi ha alternativa democràtica a la democràcia mateixa. L'alternativa a la democràcia és la tirania.

Permeteu-me que ara m'adreci als ciutadans d'Espanya i a tots aquells ciutadans que tenen Espanya en el seu absolut cor, que ho faci en la llengua que compartim i estimem, la llengua de Cervantes, de Machado i tants i tants, que sentim nostres i que protegiem i vetllarem. Aquellos que aspiramos a comenzar una nueva página en la historia de Cataluña lo hacemos sin el más leve atisbo de ir contra nadie ni contra nada. Sencillamente aspiramos al ejercicio de nuestra plena libertad y nos mueve una sed insaciable de justicia y de paz.

Hemos compartido muchas cosas juntos, nuestras vidas están entrelazadas, sabemos distinguir muy bien el pueblo español de sus actuales gobernantes. Sabemos que muchos de vosotros habéis entendido que Cataluña sencillamente está ejerciendo la democracia y que esperamos el reconocimiento total de nuestra personalidad para poderla poner al servicio de un mundo mejor.

Habéis visto un pueblo pacífico que ha luchado con las urnas como únicas armas. Jamás podíamos habernos imaginado tanta represión como respuesta a las urnas, cómo se atacó a ciudadanos indefensos el 1 de octubre. Sabemos que el pueblo español, que sus gentes, no son para nada responsables. No guardamos ningún rencor, solo sentimos una tristeza infinita.

El futuro es nuestro, de los catalanes y de los españoles. Sabremos superar los obstáculos que puedan aparecer, estoy convencido, porque nos une el mismo deseo: el de vivir libres y en paz. Queridas amigas y amigos de fuera de Cataluña que nos estéis escuchando,

recibid en mi nombre el abrazo más sincero de miles y miles de catalanes que tengo el honor de representar.

No podia començar sense aquesta referència solemne també al diàleg per poder fer efectiu els resultats de les eleccions del 21 de desembre. Hi ha coses, però, que tampoc poden esperar i a les quals des del minut zero s'hi han d'invertir esforços ingents. És hora d'abordar, potser a traç gruixut, per limitació de temps –no de temps del faristol com ha dit el president sinó de temps perquè d'aquí a unes quantes hores alguns hem de fer molts quilòmetres, perquè demà al dematí tenim una cita, que ja saben on és i no cal que els hi recordi–, un pla de govern que està pensat i dirigit a servir millor i ajudar a totes les catalanes i a tots els catalans.

Ho repeteixo: el Govern que presideixo, si aquesta cambra em fa confiança, actuarà per servir, per actuar en favor de tots els catalans, de tots sense excepció. Si culminés aquesta investidura positivament i puc formar govern faré arribar a aquesta mateixa cambra el pla de govern per a aquesta dotzena legislatura, que ara els hi desgranaré. Voldria, però, avançar-los algunes coses que, per mi, són les més importants.

Estem preparats per construir un país millor, de futur, i pensat per als seus ciutadans, per als 7 milions i mig de ciutadans, per a un sol país, que només avançarà si ho fa unit. Sabem quina Catalunya volem, perquè al darrere hi ha un projecte. Tenim clars els valors que volem que l'impregnin i som conscients que les eines que necessitem per construir-lo..., quines han de ser: la capacitat de decisió; poder polític i legislar sense cotilles, i els recursos econòmics que ja generem com a país.

El pla d'aquest nou govern que s'haurà de constituir es configurarà al voltant de grans eixos interconnectats. En primer lloc, la democràcia, que és el principi que ho impregna tot. Democràcia entesa com a valor màxim que s'ha de regir i esdevenir del país i l'actuació de les institucions; democràcia entesa com l'evidència de que els que decideixen són els ciutadans. En aquest sentit, el primer de tot serà la restauració democràtica de les institucions i acabar amb el 155.

En segon lloc, la cohesió i el progrés social. Hem de ser un sol poble, on tothom ha de tenir les mateixes oportunitats, on hem de prendre decisions en termes d'equitat, on aquells que els costi més seguir són els que han de rebre més suport, on la inversió social tingui i signifiqui una inversió de futur.

En tercer lloc, la prosperitat econòmica. Sense creació de riquesa un país està abocat a l'empobriment. Tenim i volem seguir cultivant una economia pròspera, no basada en els privilegis i l'especulació, sinó en l'esforç, l'emprenedoria, la innovació, la capacitat de treball i el talent, que és el que fan les empreses d'aquest país i el que volem fer amb més

instruments. Perquè si col·lectivament cultivem aquest creixement al nostre potencial econòmic, podem invertir encara més en l'estat del benestar, és a dir, en cohesió i progrés social.

En quart lloc, Catalunya al món. Som un país que sempre ha mirat cap enfora, amb una mentalitat oberta, i que ho vol continuar fent. Volem ser presents arreu en favor de la nostra economia, de la nostra cultura, i, en definitiva, al servei del conjunt dels ciutadans. Així mateix, ens sentim part activa d'Europa, i des d'aquest europeisme històric, profund, volem transformar-la, també.

Finalment, en cinquè lloc, una governança compartida, que vol dir més i millor sobirania i una actuació conjunta amb la societat civil, institucions i agents econòmics i socials per definir quin ha de ser el país que volem per al nostre futur. Una governança compartida que inspirarà tot el programa de govern, igual que la defensa de la democràcia.

Volem construir, en definitiva, un país amb qualitat humana, sostenible i respectuós amb les generacions futures, i capaç d'adaptar-se als reptes que es van generant. Com deia, abans que res ens proposem restaurar democràticament les institucions catalanes. És urgent que l'Estat accepti el mandat del 21 de desembre, és a dir, rectificar, reparar, restituir tot allò que han destituït sense el permís dels catalans després d'uns mesos on hem assistit estupefactes, com a ciutadans europeus que som, a la repressió i retallada dels drets fonamentals de manera generalitzada contra tota mena de persones i col·lectius: mestres, regidors, alcaldes, informàtics, activistes, periodistes, estudiants i, fins i tot, còmics i humoristes.

I tota aquesta amarga realitat ha vingut acompanyada d'una tendència recentralitzadora, de la intervenció de les finances de la Generalitat i dels municipis, i d'una indissimulada voluntat d'ofec de l'economia catalana que va des d'un drenatge fiscal insuportable fins a una gestió ineficient de les infraestructures, un sistema energètic perjudicial per a la competitivitat i la rigidesa irracional i la burocràcia contra les petites i mitjanes empreses.

Restaurarem la legitimitat de les institucions i repararem els danys causats a la ciutadania en terrenys tan sensibles com l'ensenyament, les entitats socials i els mitjans públics de comunicació, que han estat objecte d'especial fixació en la seva afectació per part dels del 155.

Passo a descriure algunes de les polítiques i mesures que, com els deia, incorporarem en aquest pla de govern. El primer és l'eix de la cohesió social. El principal actiu de Catalunya són les persones: 7 milions i mig de ciutadans de procedència diversa i units per la voluntat de construir un país cada dia millor. Per fer-ho possible cal posar en valor el talent de cadascú. Aquí rau la importància de l'educació.

Defensarem l'enfortiment del model d'escola catalana com a pal de paller de la cohesió social i eix vertebrador d'un sistema educatiu de caràcter plurilingüe. Defensem, per tant, el plurilingüisme al sistema educatiu, entès com un tractament integral de les llengües a partir de la centralitat del català i la garantia de la immersió lingüística, amb l'objectiu de potenciar les competències lingüístiques, una de les claus de l'eix educatiu que contribueix a la comunicació entre persones en un món globalitzat i que afavoreix la gestió integradora de la diversitat cultural a les aules. La llengua catalana és i ha de continuar sent la primera llengua de l'escola, la base de la cultura escolar i el vehicle en la docència i en l'educació.

Hem de treballar per assegurar l'èxit educatiu de tot l'alumnat, de tot. I en aquest sentit, per exemple, desplegarem el decret d'educació inclusiva o aplicarem el programa Stemcat, d'impuls de les vocacions científiques, tecnològiques, enginyeria i matemàtiques, per promoure un augment a l'interès per aquests estudis entre els alumnes a partir de l'educació infantil.

Volem centres educatius equitatius i de qualitat, i per això progressarem en l'autonomia dels centres i en la qualitat dels projectes educatius o bé augmentarem la dotació de professorat en els centres de servei d'educació especial de Catalunya, en funció de les necessitats educatives que sorgeixen en cada context socioeconòmic i cultural.

Volem també un sistema educatiu que respongui als reptes emergents, i per això cal incrementar el finançament públic del sistema educatiu i promoure una formació inicial del professorat més vinculada a la pràctica professional.

Finalment, cal potenciar la formació professional connectant estretament els cicles formatius amb el teixit productiu i social i amb la universitat, actualitzant el catàleg de qualificacions professionals i establint un sistema coordinat entre l'FP reglada i la formació ocupacional i continuada per potenciar l'aprenentatge al llarg de la vida de tots els ciutadans. En aquest sentit, crearem l'agència pública de formació i qualificació professionals de Catalunya com a òrgan de direcció i coordinació dels serveis bàsics del sistema, tal com estableix la Llei 10/2015, de formació i qualificació professionals, que va aprovar aquest Parlament.

Tenim un model sanitari d'èxit, de qualitat, públic, universal i equitatiu, centrat en la persona, en els seus drets i la seva dignitat. El sistema de salut català s'ha pogut mantenir en els moments de dificultats gràcies a l'esforç del col·lectiu de professionals, valor fonamental del sistema. Per això hem de millorar les seves condicions laborals, recuperar els salaris i poder retenir el talent. I necessitem també fer inversions en tecnologia sanitària i en infraestructures, en serveis d'urgències, ambulatoris, hospitals, etcètera.

Procurarem una nova llei de salut, amb el màxim de consens polític i social, econòmic, que garanteixi la sostenibilitat i la millora del sistema sanitari català, amb cobertura pública

universal per a tothom, que asseguri el finançament i millori les condicions de treball dels professionals del sistema.

També donarem impuls al Pla integral per a la millora de les llistes d'espera sanitàries per reduir el temps d'espera per al diagnòstic i el tractament a Catalunya, amb més implicació dels professionals sanitaris en la seva gestió. La reducció dels temps d'espera s'ha de fer prioritàriament respecte als procediments i tècniques amb temps de referència i garantia, amb equitat territorial i essent sensibles a les condicions socioeconòmiques dels pacients.

Els serveis socials han de donar pas a un nou sistema social, fonamentat en la dignitat universal de les persones i en la superació d'una política de subsidis més pròpia d'un altre temps i massa propera a la idea de beneficència per deixar pas a una política d'inversió social, partint de la idea que els drets socials estan al mateix nivell que els altres drets universals, com ara l'educació, la sanitat i el treball. Una de les prioritats serà la renda garantida de ciutadania, una de les prioritats fites socials de la darrera legislatura. Resoldrem les dificultats derivades de la intervenció del 155, farem el desplegament reglamentari immediat i definirem una cartera de serveis en polítiques d'integració i inclusió.

Posarem especial accent a les polítiques de gènere i de diversitat d'orientació sexual i d'identitat de gènere, així com la lluita contra la violència masclista, ja que són els fonaments de la construcció d'un país més just i igualitari per a tothom. Volem un nou model d'intervenció en l'àmbit de la violència sexual i uns nous serveis necessaris i recursos específics per abordar la prevenció, les situacions de risc, l'atenció d'urgència i l'acompanyament en un nou projecte de vida de les dones i els seus fills, víctimes de la violència de gènere.

Per altra part, tramitarem amb caràcter immediat el reglament sobre el règim sancionador de la Llei 11/2014 per garantir els drets dels LGTBI i incrementar l'import de les sancions que s'hi preveuen.

Així mateix, ens hem de conjurar col·lectivament per assolir la necessària igualtat entre homes i dones en el món del treball i acabar amb unes diferències salarials, d'oportunitats i de promoció injustes i injustificables. Tanmateix, la garantia d'igualtat d'oportunitats de tota la ciutadania implica també l'assumpció de la gestió de les polítiques migratòries. Per construir una societat oberta necessitem unes polítiques d'estrangeria que siguin justes i inclusives, i respectin els drets i deures fonamentals de les persones, elaborades des de la perspectiva de la integració i la cohesió social. Volem impulsar un país d'acollida, però

Fitxer 3

...ahora d'inclusió i interacció intercultural per aprofundir en la construcció d'un sol poble cohesionat i divers, que, aprofitant la transformació demogràfica que ha viscut en les darreres dècades, aposta per una convivència real, per una sola societat que permeti a tothom la seva inclusió amb garanties, un país que projecta aquests valors per la seva convivència, però també amb la cooperació amb la resta del món.

El dret a l'habitatge i la funció social de l'habitatge són la premissa bàsica per articular les polítiques d'habitatge del país. Hem de recuperar de manera efectiva les mesures previstes en la legislació en matèria d'habitatge aprovada al Parlament de Catalunya i que han estat objecte de recurs per part del Govern espanyol. Ja els avanço que realitzarem un pla de xoc per incrementar el parc públic d'habitatges, que inclourà l'adquisició d'habitatges mitjançant el templeig i retracte, el finançament d'adquisicions, el manteniment d'acords amb entitats financeres i l'impuls d'obra nova, tot establint la referència de preu del lloguer més el cost dels subministraments al 30 per cent del salari mitjà, en el mateix sentit que la Llei 24/2015.

Elaborarem un Pla nacional per l'habitatge 2016-2025 amb la participació d'altres administracions, col·legis professionals i altres agents econòmics i socials per establir les directrius i objectius de les polítiques d'habitatge per al nostre país.

Finalment, destinarem també part de l'impost turístic a pal·liar els efectes dels allotjaments turístics a la gentrificació dels barris o dels municipis a través de polítiques d'habitatge.

La cultura és motor de llibertat, perquè permet construir una ciutadania dotada d'esperit crític, oberta, creativa i solidària. En definitiva, lliure. En aquest sentit, val la pena posar èmfasi que la cultura és un veritable pilar de l'estat del benestar i que, per tant, l'accés a la cultura és imprescindible per assolir la necessària cohesió social.

En aquest sentit, ens comprometem a equiparar el pressupost de cultura durant la legislatura al que disposen els països més desenvolupats del nostre entorn. Treballar per un accés igualitari i equitatiu a la cultura, desplegar el Pla nacional del llibre i la lectura, el projecte de carnet únic de biblioteques o la reactivació del canó digital audiovisual seran algunes de les mesures que implementarem.

D'altra banda, davant del maltractament històric que ha patit la cultura, impulsarem i defensarem l'establiment d'un IVA cultural superreduït, tal com preveu el text actual de la llei.

Pel que fa a l'esport, el model que ens marquem és fruit del consens sorgit d'un procés participatiu i democràtic dels agents del sector plasmat en el Pacte nacional de l'activitat física i l'esport de Catalunya, que vaig tenir l'honor de signar aquest juliol de l'any 2017.

Aprovar una nova llei de l'activitat física i l'esport, un pla de promoció de l'activitat física i l'esport, amb la creació de la recepta esportiva, l'assoliment de noves fonts de finançament i un finançament estable per al sector esportiu, la potenciació de l'esport femení i el disseny de programes per a col·lectius vulnerables i la promoció de diplomàcia esportiva seran algunes de les accions que durem a terme.

Les treballadores i els treballadors d'aquest país representen un dels pilars fonamentals de la nostra societat. La gran prioritat ha de ser la generació d'ocupació de qualitat de forma contínua i estable. Necessitem un pacte nacional amb els agents socials i econòmics que ens permeti evolucionar cap a un nou model productiu i de relacions laborals de més valor afegit i més adaptat a la globalitat dels mercats, amb condicions de treball equiparades als països europeus, garantint als treballadors els drets que protegeixen la qualitat i l'estabilitat dels llocs de treball.

En aquest sentit, treballarem amb els agents socials i econòmics per adoptar un salari mínim, d'acord amb els estàndards de la Carta Social Europea, arribant als 1.100 euros bruts mensuals, avançant, per tant, cap a un nou estatut del treball. Fixarem com a prioritat les polítiques actives d'ocupació en el marc del sistema d'ocupació i del Servei Públic d'Ocupació de Catalunya, l'orientació personalitzada i individualitzada, la territorialització de les polítiques per mitjà d'un sistema de concertació i contractes programa, la segmentació de polítiques i programes mixtos, en el marc d'un sistema que permeti la traçabilitat i avaluació de les polítiques desenvolupades.

Enfortirem el dret i el deure a la formació dels treballadors al llarg de la seva vida laboral, en especial davant dels reptes de transformació del mercat de treball i la digitalització. Així mateix, culminarem el desplegament de la renda garantida de ciutadania, configurada com una veritable política activa d'ocupació, amb l'objectiu que els seus beneficiaris puguin superar les condicions que els han dut a necessitar la prestació.

Com els deia, el segon gran eix és el de la prosperitat econòmica. Pel que fa a la política fiscal i financera, cal recordar el dèficit fiscal, l'espòli que pateix Catalunya, que és de 16.570 milions d'euros, una xifra que esdevé catastròfica a l'hora de millorar els serveis públics fonamentals dels ciutadans i ciutadanes de Catalunya. No afrontar aquest greu problema significa que tota la resta de compromisos que es puguin adoptar esdevinguin paper mullat. La sobirania fiscal és clau, doncs, per garantir un futur als nostres fills.

Però no podem simplement replicar el model existent de l'Administració tributària de l'Estat. En necessitem un de nou que superi les clamoroses deficiències de l'actual marc de l'Estat espanyol. Volem una Administració tributària més propera, que reconegui el contribuent com el seu client, una Administració més justa que lluiti eficientment contra el frau i l'elusió fiscal

amb un pla específic, una Administració més eficient capaç de generar prou recursos per promoure totes les polítiques que aquí ens plantegem.

De manera immediata, hem de recuperar el ple funcionament de la hisenda de la qual disposàvem abans de l'aplicació del 155, completant el desplegament de l'Agència Tributària de Catalunya arreu del territori.

Respecte a les polítiques de suport a la indústria i a l'empresa, facilitarem un entorn competitiu que impulsi el creixement de l'activitat empresarial. Aquest entorn permetrà l'increment de l'ocupació de qualitat i el sosteniment i l'ampliació de l'estat del benestar. Aquest objectiu es desenvolupa avui sobre les bases d'una economia catalana sòlida, on les dades desmenteixen les manipulacions interessades durant aquests mesos que s'han fet.

El desplegament del Pacte nacional per la indústria és la principal aposta de creixement econòmic d'aquesta legislatura. Derivat de la Resolució 251/XI de 2016, i presentat pel Govern el propassat juliol de 2017, és l'acord programàtic més important fet els darrers anys per impulsar el teixit industrial de Catalunya i apropar el pes de la nostra indústria al 25 per cent del PIB en els propers cinc anys.

Posarem l'èmfasi en la transformació del model empresarial i industrial de Catalunya per tal que pugui liderar, des del sud d'Europa, la quarta revolució industrial. Aquesta revolució té diferents components que hem de saber combinar encertadament. El més conegut és el de la digitalització, que no és merament incorporar les tecnologies digitals a la indústria, sinó repensar la producció industrial a la llum de les potencialitats d'aquestes tecnologies.

Ara bé, hi ha altres tecnologies avançades, com la biotecnologia i les nanotecnologies, que també són ingredients que obren gran oportunitats i que no deixarem de banda.

D'una altra banda, també parlem de l'economia circular, la que busca la màxima eficiència material, i que no té residus perquè no els coneix com a tals, perquè els veu i els tracta com a recursos aprofitables. Indústria 4.0 i economia circular han d'anar de bracet, han de convergir fins a considerar-les una mateixa cosa, un mateix repte, una mateixa revolució: són els eixos vertebradors del futur industrial de Catalunya.

I, en paral·lel, com no podia ser d'una altra manera, continuarem sent referent en el foment de l'emprenedoria i les empreses emergents, *start-ups*, en especial les de base tecnològica, per facilitar l'evolució del teixit productiu cap a activitats d'alt valor afegit. Hi apostarem a través d'instruments de foment de l'emprenedoria i del rol generador del sistema universitari d'empreses derivades de les seves activitats d'avantguarda.

Ara bé, la revolució industrial també és per al teixit productiu que tenim, per a les empreses grans, per a les petites i mitjanes i per a les microempreses. La seva modernització és igualment clau, i aquí la transferència efectiva de coneixement i innovació *in situ* són aspectes que necessiten un reforç intens.

La quarta revolució industrial ens ha de servir per a tenir una economia més sostenible, més eficient en l'ús dels recursos i l'energia més innovadora, més creativa, més competitiva i alhora, gràcies a això, més global. El nostre mercat és el món, i hem d'ajudar les nostres empreses a explorar-lo, a fer-hi negoci, a diversificar-se territorialment, a evitar de ser captius de cap mercat extern que pel seu pes condicioni la nostra economia amb les seves decisions.

Pel que fa a l'energia, cal promoure un canvi en el marc regulador per garantir el control democràtic de l'energia i definir l'accés a aquesta energia com un dret fonamental mitjançant el desenvolupament del Pacte nacional per la transició energètica, segons l'Acord de Govern del 15 d'abril del 2014.

Sense negar la prosperitat que ens han portat els combustibles fòssils, hem d'assumir que no podem sostenir aquest model energètic en el futur sense posar seriosament en risc aquesta mateixa prosperitat. Consumim tanta energia que els efectes nocius d'aquests combustibles es multipliquen fins a tal punt que esdevenen una amenaça per al nostre futur. El canvi climàtic és el més inquietant, però no podem ignorar ni la degradació de la qualitat atmosfèrica ni la majoria de grans urbs ni el risc elevat de contaminació de mars, rius i aqüífers que comporta la seva extracció, el seu emmagatzematge i la seva distribució.

Necessitem una transició energètica cap a les energies renovables, que no és ràpida ni lliure de dificultats, però que s'ha d'entendre ja amb la implicació clara i decidida de les administracions públiques. En les dues últimes legislatures s'hi ha treballat, en aquesta Estratègia de transició energètica, i en la pròxima ens hem de posar a materialitzar-la, amb la voluntat que l'any 2050 tota l'electricitat generada a Catalunya provingui de fonts renovables.

El model energètic actual comporta en el cas de Catalunya dues dificultats afegides: en primer lloc, com se sap, no tenim jaciments de petroli ni de gas natural, més enllà de l'anècdota. Això ens genera una gran dependència energètica exterior, susceptible de patir per crisis geopolítiques i per decisions de mercat dels països exportadors. No podem construir el nostre futur sobre aquesta inestabilitat.

La segona dificultat, molt vinculada a aquesta última, és que el mercat energètic té massa pocs actors i els preus no són gens competitius, de manera que les nostres empreses es troben amb un handicap addicional a l'hora de guanyar mercats exteriors. I, sense pensar

només en l'economia, aquesta situació també fa que el pes de la factura energètica sigui excessiu –i molt excessiu– per a moltes famílies vulnerables.

No hi ha país pròsper sense energia accessible i assequible. En el marc dels reptes de sostenibilitat, només les energies renovables ens ho poden garantir. Cal, doncs, una transició cap a elles, una transició progressiva, pautaada, consensuada, però decidida, iniciada d'immediat, perquè trigarem decennis a fer-ho realitat.

És evident, doncs, que la política energètica i la política climàtica s'han de fondre en una filosofia política, un disseny econòmic i una governança que els siguin comuns. Aquesta exigència global de lluita contra el canvi climàtic i per la protecció del medi ambient ens obliga a la defensa i implantació de la Llei del canvi climàtic aprovada per aquest Parlament, i exemple pioner d'un govern del sud d'Europa, l'elaboració del Pacte nacional de l'aigua que defineixi una nova planificació i gestió hídrica, i l'elaboració d'un Pacte nacional per la transició energètica.

El model turístic de Catalunya ha de comptar amb una política d'objectius compartits per un ampli consens social i empresarial, que projectin el país no només com a referent europeu sinó mundial, prioritzant la qualitat, la innovació i l'excel·lència com a pilars bàsics del sector.

El sector turístic s'ha de desenvolupar des d'una perspectiva integral, amb visió de sostenibilitat ambiental, econòmica, social i cultural. En aquest sentit, ens proposem consolidar el model turístic de Catalunya com un referent de destinació turística de qualitat i sostenible.

El comerç és un dels motors de la nostra economia, també, que ocupa més de mig milió de persones i es basa en un model de teixit comercial de proximitat, modern, competitiu, diferencial i adaptat als nous reptes. En aquest sentit, seguirem defensant amb fermesa el nostre model. Apostem per un model dinàmic, davant els canvis de consum de la ciutadania, on l'ús d'Internet o del telèfon mòbil fan de la transformació digital una cita ineludible per al comerç. Un model català que aposta per la proximitat, per la riquesa comercial, a partir de la singularitat que defensa un mosaic comercial d'alt interès, superant el repte de l'excessiva concentració comercial, la desertització territorial, un model que ha de ser sostenible i que, per tant, ha de minimitzar les externalitats ambientals i de mobilitat.

El sistema universitari de recerca de Catalunya ha assolit en els darrers anys uns nivells d'excel·lència reconeguts internacionalment, que configuren Catalunya com un pols clau de coneixement i ensenyament superior del sud d'Europa.

Ara és necessari consensuar el futur de la universitat catalana mitjançant el Pacte nacional per la universitat i la legislació que se'n derivi, per tal de garantir la transformació cap a un

model encara més eficient, basat en la modernització de les estructures, la viabilitat tècnica i econòmica, la internacionalització i la transferència de coneixement. Cal avançar en un sistema de preus de matrícula ordinària amb deduccions per renda familiar, rendiment acadèmic i lloc de residència, així com la millora de la cobertura i quantia de les beques per mitjà d'un sistema progressiu.

D'altra banda, fomentarem les polítiques de promoció i consolidació del personal docent i d'investigació. Les universitats, els centres d'R+D+I i altres entitats públiques i privades són les principals fonts del nou coneixement que cal impulsar per diversificar i enfortir l'economia del país.

Aquestes entitats han de continuar actuant de manera sinèrgica, impulsant la col·laboració amb el teixit productiu i fer que el país tingui una posició de lideratge a l'Europa del coneixement. En aquest sentit, hem d'assolir, en la mesura de les circumstàncies que ho permetin, un finançament adient a la consideració estratègica de l'R+D+I per a Catalunya, i en la línia dels països més avançats. Així mateix, elaborarem una llei sobre el sistema de recerca i innovació, amb una visió integral i de país que introdueixi millores que garanteixin la sostenibilitat del sistema, eliminin obstacles burocràtics i afavoreixin la incorporació de nous recursos.

El sector primari, l'agricultura, la ramaderia i la pesca forma part del model productiu català propi, i cal protegir-lo i promoure el seu desenvolupament. Necessitem centrar els nostres esforços en la millora de la competitivitat de les explotacions agràries, ramaderes i pesqueres i forestals, així com de les empreses alimentàries, inspirant-nos en els models d'altres països del centre i nord d'Europa amb dimensions i característiques similars.

Potenciant el consum dels productes locals i de quilòmetre zero, veritables actors del manteniment i la sostenibilitat del territori, impulsarem el pacte per la bioeconomia, que promogui un ús eficient de tots els recursos naturals, tot aplicant la innovació i la tecnologia per fomentar una gestió integral i la millora del desenvolupament territorial, així com també una llei d'espais agraris que fomenti el sector primari per preservar els espais d'alt valor agrari, evitar l'abandonament i la...

Fitxer 4

pèrdua de terra fèrtil i afavorir les explotacions professionals i la incorporació de joves al sector.

Repensarem les ciutats en clau de cohesió social, intel·ligència i sostenibilitat seguint les orientacions de les Nacions Unides. El Govern català va decidir impulsar l'Agència Urbana

de Catalunya, que ha de veure la llum en aquesta pròxima legislatura. No pretenem fer un document retòric, sinó abordar una qüestió transcendental, que podia significar en el fet que l'estil de vida urbà s'hagi generalitzat. Encara que tot el nostre territori no és ciutat, les expectatives de benestar, de serveis i d'oportunitats de gairebé tothom s'assimilen a les pròpies del món urbà, i a escala mundial les grans conurbacions esdevenen les àrees més dinàmiques, tant des del punt de vista econòmic com social, i els grans laboratoris de la transformació planetària en aspectes tan crucials com la cohesió social, la creativitat cultural, l'emprenedoria econòmica, la transició, la sostenibilitat i les polítiques d'igualtat i innovació política, entre d'altres.

Hem de trucar, doncs, una atenció renovada al fenomen urbà i col·laborant estretament amb els ajuntaments, i de manera especial amb els de l'àrea metropolitana de Barcelona, hem de posar en valor el nostre potencial en aquest sentit, ja que des de fa anys les ciutats catalanes han fet una aposta per les ciutats intel·ligents i per les ciutats sostenibles, que han de ser dues cares d'una mateixa moneda. Recollirem les iniciatives locals i les complementarem amb el marc més general que dona l'estratègia SmartCAT i les polítiques de sostenibilitat del Govern per tal d'insuflar l'Agenda Urbana de Catalunya amb idees renovadores. I, alhora, amb mesures eficaces que ens permetin aprofitar totes les oportunitats que ens dona i ens donarà el món de les grans ciutats cap al qual avancem. I vetllarem perquè aquestes oportunitats estiguin ben repartides, tant per accedir-hi com per beneficiar-se'n.

La Catalunya del segle XXI ha de continuar integrant els principis de sostenibilitat en la planificació i gestió de la mobilitat, fet que implica una aposta decidida pel transport públic i pels mitjans de transport menys contaminants, contribuint a la competitivitat i a la vertebració del territori. Per tal de cohesionar socialment i territorialment Catalunya, s'impulsarà la implantació de la T-Mobilitat, que permeti viatjar per tot Catalunya amb un únic títol, independentment del mitjà de transport o de qui el gestioni.

Així mateix, implementarem un nou model de finançament de les vies d'alta velocitat que permeti aixecar barreres de peatge, finançar les millores de les infraestructures existents i invertir en la millora de transport públic. Necessitem la gestió directa de ports, aeroports i xarxes ferroviàries, abandonant el model centralitzat i obsolet de l'Administració espanyola i apostant per un sistema modern de gestió individualitzada que connecti Catalunya amb Europa i el món. Recuperarem i impulsarem l'Agenda Catalana del Corredor Mediterrani, un document consensuat entre els agents polítics, econòmics i socials de Catalunya. Millorarem la xarxa de rodalies i equipararem els ports, aeroports d'accessos i recursos. D'altra banda, recuperarem Aigües Ter Llobregat per la gestió de forma pública, transparent, participativa i democràtica.

El tercer eix, com deia, és la democràcia. El principi general que ha d'implementar tota acció del Govern és la democràcia. I en aquest sentit, vull començar amb un dels projectes emblemàtics i més innovadors d'aquest nou Govern: volem fer la Catalunya digital del segle XXI, que defugui l'Estat analògic i burocràtic del segle passat. En aquest sentit, impulsarem una ciutadania digital catalana apoderada digitalment a través d'una identitat digital autogestionada que connecti Govern i ciutadans, abandonant el vell concepte de «l'Estat sóc jo» per passar a «l'Estat som nosaltres els ciutadans». A la Catalunya digital del segle XXI l'Administració ha de gestionar i liderar la transició tecnològica de les administracions públiques en el marc del Pacte nacional per a la societat digital. És per això que creiem que ha arribat el moment que el Govern de Catalunya es doti d'una sòlida governança en matèria de política digital.

En l'àmbit de l'Administració pública, en primer lloc, vull fer un agraïment molt sincer a l'esforç immens que han dut a terme tots els treballadors públics de la Generalitat durant aquests mesos d'aplicació de l'article 155, un període que no ha estat, sens dubte, gens fàcil per tots els servidors públics. Si els danys no han estat majors ha estat gràcies al seu esforç. Volem desenvolupar una administració pública que sigui més eficient, senzilla, àgil i útil al servei de les persones, les entitats i les empreses, que sigui innovadora i adaptada als canvis de la societat i a les demandes dels ciutadans. Treballarem per la simplificació i la millora de l'accessibilitat de la relació dels ciutadans, les entitats i les empreses amb l'Administració.

També impulsarem les oficines territorials d'atenció al ciutadà de la Generalitat a les diferents demarcacions catalanes, com ja tenen a Girona i a les Terres de l'Ebre. Aprovarem una oferta d'ocupació pública que permeti superar l'envelliment natural de la nostra Administració, assegurant el relleu generacional i la captació de talent. I crearem la nova escola nacional de govern i administracions públiques de Catalunya, que ha d'esdevenir l'escola de totes les institucions i administracions públiques catalanes i del sector públic pel que fa a la formació, la captació de talent i la generació de coneixements.

Així mateix, hem d'avançar cap a un sistema de govern obert que integri les polítiques de transparència, dades obertes a la participació ciutadana. Volem una forma de fer política en la qual la transparència, el fet de retre comptes i l'apoderament de la ciutadania o el govern obert siguin premisses irrenunciables.

Volem una ciutadania corresponsable, amb drets i deures, que esdevingui actora en comptes d'espectadora. En aquest sentit, caldrà garantir el desenvolupament del reglament de la Llei de transparència, accés a la informació pública i bon govern, cal recordar-ho, una de les lleis més avançades en aquesta matèria.

Tenim la voluntat d'augmentar el control en la contractació pública i d'impulsar les bústies ètiques i establir els mecanismes de protecció dels alertadors. Alhora, ens sembla fonamental eliminar els indults i fomentar que s'eliminin els indults en els casos de corrupció. Així mateix, convocarem el Mecanisme català de lluita contra la corrupció i el frau i el dotarem de regulació, d'estructura i periodicitat. També dotarem de més recursos, materials i operatius i tècnics, l'Administració de la justícia i les unitats específiques dels Mossos d'Esquadra.

Els mitjans de comunicació catalans conformen un espai comunicatiu que articula la societat i garanteix el rigor i la pluralitat i neutralitat del mapa mediàtic català. Per aquest motiu és essencial la seva defensa i la protecció. La Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals té un pes específic molt important en l'oferta dels mitjans de comunicació i és també un motor fonamental de les indústries audiovisuals catalanes. Els mitjans públics de comunicació han de complir sempre amb la seva vocació de servei públic, plantejant una oferta plural, de qualitat, en català, que tingui com eixos principals la informació, la cultura, l'entreteniment i l'educació.

A més de la vocació de servei públic de qualitat, la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals ha de vetllar per la promoció del coneixement i la difusió de la llengua i la cultura catalanes, així com ser el motor de la indústria audiovisual del nostre país, un teixit productiu consolidat, competitiu i diversificat. La Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals ha de continuar garantint aquest model de servei públic de qualitat i respondre a les noves tendències del sector audiovisual creant continguts de primer nivell desenvolupats a partir de la producció pròpia o en col·laboració amb altres sectors de la indústria audiovisual.

És evident que existeix una estratègia per debilitar irremeiablement la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals fins a deixar-la en una situació marginal. Aquesta estratègia té dues potes: d'una banda, el seu desprestigi, i de l'altra, el seu ofec econòmic. En aquest sentit, vull manifestar que col·lectivament no ho permetrem. I, de manera concreta, ja els avanço que proposarem la dotació pressupostària adequada per garantir un servei de qualitat i vocació de lideratge i que pugui fer front a les dificultats imposades, com és la reclamació milionària retroactiva de l'IVA per part del Ministeri d'Hisenda espanyol, mesures defensades i garantides des d'avui i més que mai.

I per això nosaltres defensem també el pacte nacional per l'audiovisual. En definitiva, volem garantir els mitjans necessaris perquè la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals pugui dur a terme la missió que té encarregada per llei, perquè els mitjans públics catalans puguin seguir sent mitjans de qualitat, líders i referents per a la gent d'aquest país.

El dret a la justícia i els tribunals ha de ser la garantia de protecció dels drets fonamentals, com la llibertat d'expressió, de manifestació i de seguretat en les comunicacions, però també de la seguretat jurídica en l'àmbit de les relacions empresarials i comercials. Catalunya ha de treballar per una escrupolosa separació de poders, per la democràcia i el respecte als drets i llibertats fonamentals amb un sistema de l'Administració de justícia independent, àgil, veraç i de confiança, com correspon a una societat del segle XXI.

Desenvoluparem el funcionament electrònic global de l'Administració de justícia per tal d'aconseguir una justícia ràpida, eficaç i que optimitzi els recursos humans i materials. I farem un acord de país per la normalització del català a la justícia i en tots els àmbits jurídics.

Els reptes que encara Catalunya en el context profund de canvis socials, polítics i econòmics, tant en el seu present immediat com en el seu futur, demanen una actualització del sistema de seguretat pública, prioritzant la regulació dels cossos de seguretat que coexisteixen a Catalunya i la millor connectivitat amb les forces i cossos d'emergències.

Un dels efectes més clars que ha tingut l'aplicació del 155 ha estat en l'àmbit de la seguretat i, en concret, en el Cos dels Mossos d'Esquadra. En aquest sentit, és imprescindible revertir aquest dany de manera immediata i retornar a la normalitat l'exercici de les responsabilitats del Cos dels Mossos d'Esquadra i defensar l'honorabilitat de tots els seus membres i comandaments. Farem que el Cos dels Mossos d'Esquadra exerceixi com a policia integral de Catalunya i en el ple exercici de les seves competències en l'àmbit de la seguretat de Catalunya.

Així mateix, davant d'un dels reptes de seguretat que requereixen de màxima col·laboració, coordinació i cooperació, el Cos dels Mossos d'Esquadra cal que tingui presència permanent en aquells organismes de coordinació policial internacional, una necessitat que fa anys ja s'hauria d'haver produït i que l'Estat espanyol ha anat impeding de manera sistemàtica. De la mateixa manera, volem invertir per dotar el Cos dels Mossos d'Esquadra dels recursos humans, formatius i tecnològics necessaris per afrontar amb garanties els reptes de seguretat de Catalunya, també els que plantegen les noves formes de criminalitat.

Així mateix hem de mantenir i aprofundir en la lluita contra el terrorisme en el marc d'una estratègia transversal integral de la seguretat, que no només impliqui l'àmbit policial del fet terrorista, sinó que també abordi la prevenció dels processos de radicalització com a un fenomen complex que cal tractar des de diferents esferes de la societat.

Finalment promourem un nou model de bombers que renovi profundament l'actual, amb l'objectiu d'adequar-lo a les necessitats i a les realitats del segle XXI, garantint una eficient cobertura territorial, impulsant la necessària incorporació d'efectius humans i materials,

revisant com i quin suport es presta als municipis a les emergències i incorporant la tecnologia actual per millorar la resposta i guanyar eficiència.

Catalunya al món, el quart eix d'actuació. En matèria econòmica, i pel que fa a la internacionalització, ajudarem les empreses que inicien l'exportació amb programes de suport des d'Acció i Prodeca quan es dirigeixin a nous mercats. O, per divulgar casos d'èxit, intensificarem i reforçarem els equips de prospecció i recerca proactiva d'oportunitats de les oficines a l'exterior i des de les d'Acció, com les de l'agència catalana d'internacionalització. Crearem el registre d'inversió estrangera a Catalunya i el registre d'inversió catalana a l'estranger, per disposar d'informació estadística i econòmica que permeti potenciar les activitats de promoció i seguiment de la internacionalització de l'economia.

Habilitarem un programa de residència digital per a les empreses, creant el certificat de residència. Potenciarem Acció en el seu rol de gestió, identificació i proposta de superació de barreres administratives o institucions a la inversió per tal de reduir els terminis en la formalització d'una inversió.

O bé continuarem participant activament en el desplegament de l'estratègia de l'Europa 2020 i el RIS3CAT, donant suport al desenvolupament de projectes empresarials de base tecnològica que facilitin l'evolució i la transformació del sector industrial de Catalunya. Així mateix impulsarem un pla d'internacionalització del sector agroalimentari a través de Prodeca.

A nivell cultural, consolidarem l'Institut Ramon Llull com a l'instrument fonamental de projecció exterior de la llengua i la cultura catalanes a partir de la implementació de la Declaració de Palma, de 2017, per la qual l'institut ha de projectar la cultura catalana feta arreu de l'àmbit lingüístic català. Ampliarem els seus objectius i camps d'actuació en la promoció exterior de la llengua, la literatura i el pensament en llengua catalana per consolidar-la com a novena llengua d'Europa. I impulsarem els intercanvis culturals amb l'exterior per projectar la nostra cultura al món ampliant la presència de la cultura catalana a les diferents fires i esdeveniments internacionals.

I per acabar aquest apartat, l'últim eix, però que l'he anant informant arreu de tota l'explicació del programa de govern, i aquest sí que és, com deia, el de la governança compartida, que incidirà en tota l'acció política i la presa de decisions que dugui a terme aquest Govern.

I acabo. Aquesta legislatura neix amb el deure fet d'haver frustrat la por i les gravíssimes amenaces que fins ara ens han llençat. Hem vençut a les urnes –a les urnes–, com sempre, a les urnes. I ara les hem de correspondre i ser-ne dignes, fer-ho bé, no fer-ho per quedar bé. Sabem fer-nos dignes de la llibertat que ens hem guanyat i somrient. Somrient perquè

tenim un futur clar al davant nostre, perquè la llibertat, com deia Albert Camus, «no és res més que una oportunitat per ser millors».

Aquests últims mesos i setmanes hem vist posats a prova els drets humans més elementals, imposant multes exorbitants, represaliats, detinguts, ciutadans innocents...; atacs a les escoles, que sempre són temples de ciutadania, de pau i de civilitat. Però hem vist també com allò que ens deia la benvolguda Muriel Casals, que avui, en un dia com avui, jo vull citar i recordar: «La rialla és la més eficaç de les nostres respostes a tots els atacs, provocacions i menyspreus rebuts.»

(Aplaudiments)

Vull acabar... *(Aplaudiments.)* Vull acabar com ho deia al començament, i enviar un missatge de tranquil·litat, de confiança, de seguretat a tot el país. Amb les victòries venen els reptes, i el nostre, ho sabeu, és enorme. Ens hem preparat per a aquest moment. Responsabilitat i confiança. Necessitem a tothom. Ens necessitem a tots per fer un país

Fitxer 5

millor per a tots. Cal seguir junts esforçant-nos encara més a partir d'avui.

Tal com començava el meu discurs, feia una crida i un compromís de mà estesa. Per nosaltres, no quedarà que hi hagi mà estesa –no quedarà que hi hagi mà estesa– si hi ha la més mínima resposta i esperança de rebre la mà estesa del cap de l'Estat o del Govern d'Espanya. Està en joc l'essència de la democràcia i del respecte a la voluntat dels catalans expressada a les urnes.

Benvolgudes diputades, benvolguts diputats, tothom té el deure de treballar pel país. Aquest és el compromís de l'hora que a nosaltres ens ha tocat viure; una hora greu, però una hora esperançadora. Us demano que el complim, que siguem dignes del moment present, que ens exigim a nosaltres mateixos allò que de nosaltres només depèn. Sabeu que tot allò que estem fent, que tot allò que ens pertocarà fer d'ara endavant no ho fem..., no hem d'esperar-ho de la concessió de ningú que no sigui de nosaltres mateixos. Siguem tots lleials al que Catalunya ens demana, i aleshores tingueu la certesa que superarem totes les dificultats, per grans que siguin.

Us demano la vostra confiança, diputades i diputats. Avui ens podem desfer, d'entrada, de les grapes de l'article 155 i obrir el nostre futur, un futur net, clar i brillant. Si aquesta cambra em fa confiança treballaré sense descans per tal que els 7 milions i mig de catalans, junts, ho fem bé i, per tant, segur, que ho puguem fer possible.

Moltes gràcies, president, senyors i senyors diputats.

(Aplaudiments perllongats.)

El president

Gràcies. Gràcies, senyor Turull. Un cop acabada la intervenció del candidat, suspenem aquest Ple per espai de mitja hora, trenta minuts, per tant, fins a dos quarts i cinc de set.

Gràcies.

La sessió se suspèn a...